Quelle: http://manuscripta.at/?ID=8957
Copyright: Melk, Benediktinerstift

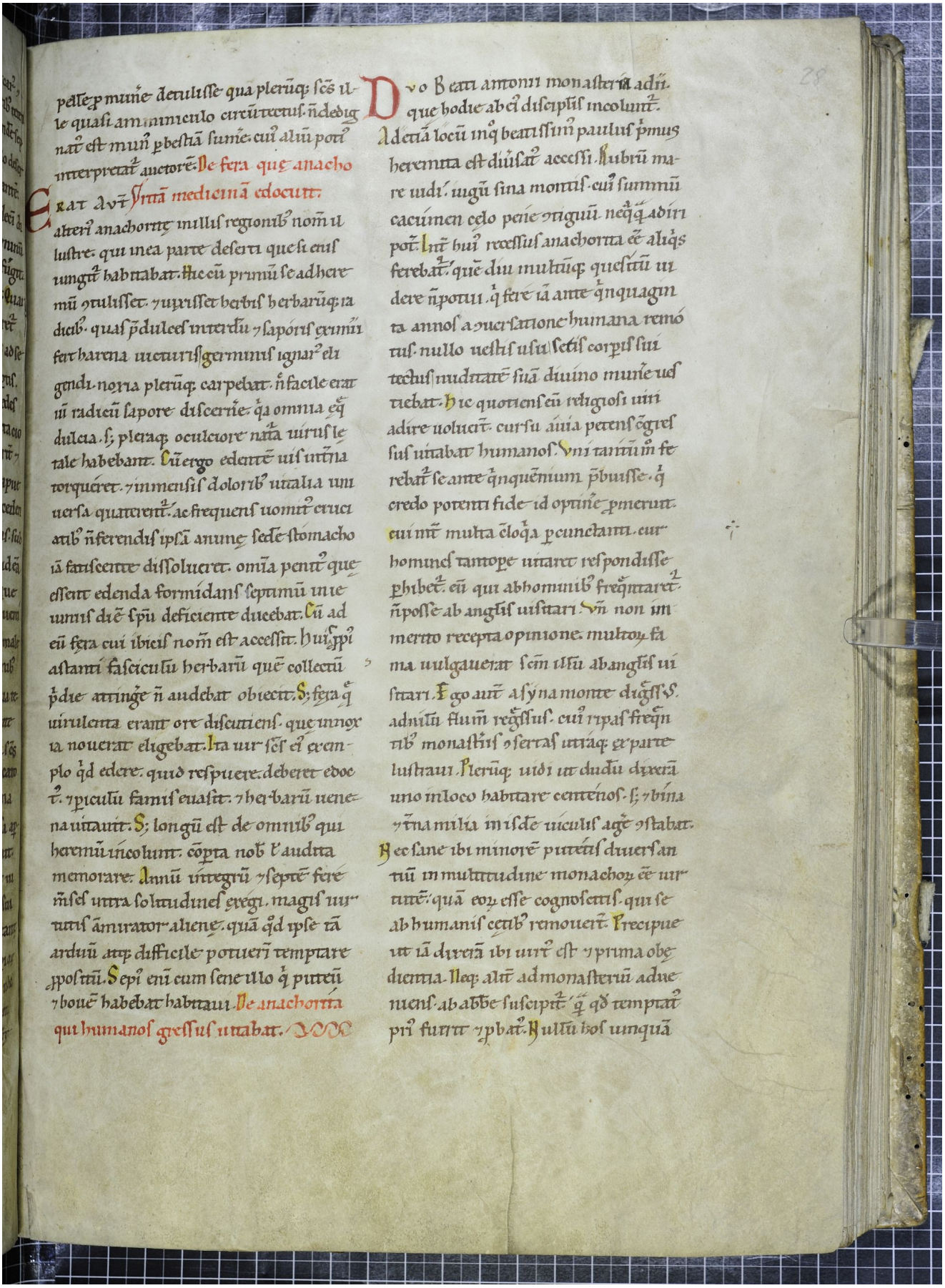

pelle p munie detulisse qua plerūq; ses ule quasi amamiculo circūtectus. ñ dedig nat est mun pbetā sume. cui aliū potī interpretat auctorē. De fera que anacho

Erat avī ſmtā mediemā edocuit. alteri anachorite millus regionib nom ilustre. qui inea parte deserti que si eius ungt habitabat. hic cū primū se adhere mū otulisset. y uiuisset herbis herbarūq; ia diab. quas p dulced interdū y saporis egrmū farinacea uicturis germinis ignar edu gendi. nostra plerūq; carpebat. ñ facile erat ui radicū sapore discerne. q omnia eq dulcia. s; pleraq; oculeore nata uirus le tale habebant. cū ergo edentē uis urtica torqueret. y immensis doloribs uitalia uni uersa quatterent. ac frequens uomit eruci atib ñ ferendis ipsā anune sede stomacho ia fatiscente dissolueret. omia penit que essent edenda formidans septimū iam uumis die spū deficiente ducebat. cū ad eū fera cui ibicis nom est accessit. huic pi astanti fasciculū herbarū quē collectū p die attingē ñ audebat obiecit. s; fera q uirulenta erant ore discutiens. que inuol ta nouerat eligebat. ira uir sēs ei exemplo q̄d edere. quid respuere deberet edoc t. y periculū famis euasit. y herbarū uenena uitauit. s; longū est de omnib qui heremū incolunt. cōpta nob t audita memorare. annū integrū y septē fere ñ sine uitra solitudinē exegi. magis uir uirtutis āmirator alienē. quā q̄d ipse tā arduū atq; difficile potuerī temptare ppositū. s epi eni cum sene ullo q̄ puteū y bouē habebat habitauit. De anachorita qui humanos gressus uitabat.

Duo Beati antonii monasteria adhuc hodie abeī discipli incolunt. Ad etiā locū inq beatissim paulus primus heremita est diūsat accessi. lubrū mare uidi. iugū sine montis. cui summū cacūmen celo paene uiciniū. neq q adiri pot. Int huī recessus anachorita ee aliqs ferebat. quē diu multūq; quesitū uidere ñ potui. q fere ia ante q̄nquagin ta annos a uersatione humana remotus. nullo uestis usu setis corpis sui tectus. nuditatē suā diuino munie uestiebat. hic quotiens eū religiosi uiri adire uoluerī. cursu auia petens egressus uitabat humanos. Uni tamē m ferebat se ante q̄nquēnium pbuisse. q credo poterit fide id optine pmerit. cui nī multa cloqa peunctanti. cur hominē tam ope uitaret. respondisse phibet. eū qui abhominib frequitaret. ñ posse ab anglis uisitari. Un non immerito recepta opinione. multos fama uulgauerat sem usu ab anglis uisitari. Ego aut asyna monte dignss. adnūtiū flum regressus. cui ripas frequentib monastiis y sertas utriq; ex parte lustraui. Plerūq; uidi ut dudū dixerā uno in loco habitare centenos. s; y bina y tna milia in side uiculis age y stabat. Nec sane ibi minore puteus diuersantiū in multitudine monachoy ee uidet. quā eoy esse cognoscentis. qui se ab humanis cetib remouerī. Precipue ut tā diuersā ibi uitē est y prima obedientia. Neq; aliī ad monasteriū aduenies. ab abbe suscipit. q̄ qd temptat prī furtē y pbat. Nullū bos unquā